



Yttrande från SVA rörande promemorian Utfodring av vilt

N2020/02817

Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) har anmodats inkomma med synpunkter på promemorian Utfodring av vilt från Näringsdepartementet och önskar framföra följande synpunkter.

FÖRSLAG FRÅN SVA

SVA anser att syftet med lagförslaget bör förtydligas. Handlar det bara om att minska risken för trafikolyckor och skador på egendom, eller syftar lagförslaget också till att ge möjligheter att begränsa en viltstams storlek lokalt? Det är också oklart i vilken grad förslaget är tänkt att kunna användas i samband med de sjukdomshändelser som nämns i betänkandet. Detta bör förtydligas.

Från SVA:s synvinkel bör ändringarna i jaktlagen och föreskrifterna inte begränsas till enbart syften som att förebygga eller minska risken för trafikolyckor med vilt eller risken för allvarliga skador på egendom utan även ta med eller öppna för att andra möjliga syften eller skäl till att meddela förbud mot eller villkor för utfodring av vilt som inte hålls i hägn, såsom risk för allvarliga smittor eller sjukdomar, eller allvarliga störningar i hälsa och djurvälstånd hos viltet.

ÖVRIGA SYNUNKTER

Möjlighet till förbud eller villkorad utfodring

SVA håller med om att det kan finnas ett behov för möjlighet att meddela förbud mot eller villkor för utfodring av vilt som inte hålls i hägn. Effekten av ett tids- och områdesbegränsat förbud är dock oklar. Det är inte klarlagt hur väl det verkligen kan förebygga eller minska risken för trafikolyckor med vilt eller risken för att viltet orsakar allvarliga skador på egendom, vilket kan förväntas variera stort beroende på årstid, vilka begärliga grödor i övrigt som finns i ett område, osv. Kortsiktiga förbud kan inte förväntas påverka populationernas storlek och kan göra att begärligheten av annan föda ökar, och att rörligheten ökar, vilket i sig ökar risken för viltolyckor. Detta kan medföra att man får större och fler skador än om utfodring erbjuds. För att uppnå populationsminskning skulle troligen ett totalt utfodringsförbud behövas, tillsammans med ett ökat jakttryck, då detta tillsammans med stränga vintrar är det som påverkar vildsvinsstammen mest.

Samverkan

SVA ser risken för konflikter och ökad administration. Den nationella förvaltningsplanen för vildsvin trycker på vikten av samverkan mellan aktörer. Möjligheten att meddela förbud eller villkor för utfodring kan dock leda till att där det finns lokal osämja blir anmälningar som riskerar att resultera i ökade konflikter. Då beslut även kan överklagas kan det även leda till mer utdragna processer med ökad administrativ börda.

Viltolyckor

Promemorian fokuserar mycket på problematik med vildsvin, även om den rör utfodring av vilt generellt. Det är dock rådjur som står för det största antalet viltolyckor per år, även om antalet vildsvinsolyckor ökat på senare tid. För att minska totala antalet viltolyckor ordentligt skulle satsningar på att minska antalet rådjursolyckor behövas. Utfodringar av vilt i större omfattning kan förväntas oftare gälla vildsvin och dov- eller kronvilt, snarare än rådjur, och då skulle förbud eller villkor mot utfodring ha liten effekt mot antalet rådjursolyckor. Det skulle därför behöva förtydligas i underlaget att det är just vildsvinsolyckor som förväntas minska med ändringarna i jaktlagen och föreskrifterna.

Smittor och sjukdomar

Promemorian tar upp hantering av sjukdomar som klassisk och afrikansk svinpest kopplat till utfodringsförbud för att minska eller kontrollera dessa sjukdomar. I förslaget och underlaget saknas dock diskussion om möjligheten att meddela förbud kopplat till dylika sjukdomsrelaterade problem. Det saknas också diskussion om ökade smittrisker av eventuella endemiska sjukdomar vid ökad vilttäthet vid utfodringsplatser, med både direkt och indirekt kontakt mellan djur, liksom risken med dålig foderhygien och försämrad vilthälsa vid större utfodringar som inte sköts eller hanteras korrekt. Sedan kan utfodring även användas för att minska rörelser hos viltet och därmed minska spridning av en smitta eller sjukdom vilket också bör beaktas.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektören Ann Lindberg. I den slutliga handläggningen har deltagit t.f. statsepizootologen Karl Ståhl, utredare Anna Malmsten samt bitr. avdelningschefen Erik Ågren, föredragande.

Med vänlig hälsning



Ann Lindberg



Erik Ågren